

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

6.Bf.372/2021/17.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. március 11. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt Terhelt1 vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2021. szeptember 13. napján kihirdetett 17.B.6/2020/130. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A vádlottat kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 6.000 (hatezer) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2021. szeptember 13. napján kihirdetett 17.B.6/2020/130. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntettének kísérletében [Btk. 160. § (1) bekezdés], lopás vétségében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont] és testi sértés büntettében [Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés], ezért halmazati büntetésül 8 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Elrendelte a Váci Járásbíróság 3.Bpk.354/2018/3. számú határozatával kiszabott 10 hónap fogházbüntetés végrehajtását. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottat 473.233 forint bűnügyi költség megfizetésére, míg 193.850 forintról megállapította, hogy az állam viseli.

[2] A kihirdetett ítélettel szemben a tárgyaláson jelenlévő ügyész a vádlott terhére, hosszabb tartamú szabadságvesztés és hosszabb tartamú közügyektől eltiltás kiszabása, míg a vádlott és védője elsősorban felmentés érdekében, másodlagosan enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

[3] Az ügyészség írásban is előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását. Kifejtette, hogy álláspontja szerint az erőszakos bűncselekmények gyakorisága önmagában is nyugtalanító, különösen ha azokat, mint jelen ügyben is, nyilvános helyen, a kora esti órákban Budapest sűrűn lakott agglomerációjában követik el, melyek alkalmasak az állampolgárok biztonságérzetének csorbítására. Hivatkozott arra, hogy a vádlott feltárt személyiségszerkezetére, indulatosságára, robbanékonyságára, alacsony tűrőképességére, esetében a hasonló jellegű erőszakos bűncselekmény elkövetésének veszélye fokozott, ezért álláspontja szerint a vádlottal szemben indokolt a jóval a középérték alatt kiszabott szabadságvesztésnél hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.275/2020/37. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat nagyrészt megtartva járt el, ugyanakkor helytelenül, tárgyaláson döntött a lopás vétsége és a súlyos testi sértés büntette tekintetében a beismerő nyilatkozat elfogadásáról, s ez kihatott a bizonyítási indítványok előterjesztésének lehetőségére, azonban ez relatív eljárási szabálysértésként értékelhető. Álláspontja szerint a törvényszék az élet elleni bűncselekmény kísérlete tekintetében a bizonyítékok mérlegelésével állapította meg a történeti tényállást, amely megalapozott, míg a vádlott bűnösségének a vád szerinti beismerésével érintett lopás vétsége és testi sértés büntette tekintetében az ítéleti tényállás azonos a vádirattal. Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság okszerű következtetést vont a vádlott bűnösségére és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A megállapított tényállás alapján a cselekmények jogi minősítése is törvényes. Úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabása során a feltárt bűnösségi körülményeket nem tényleges súlyuknak megfelelően értékelte és indokolatlanul tért el a vádlott javára az irányadó középértéktől. Felhívta a figyelmet arra, hogy a vádlott a 2017. március 17. napján elkövetett testi sértés büntette miatt indult büntetőeljárás hatálya alatt valósította meg a már jogerősen elbírált zaklatás vétségét és az emiatt kiszabott, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének hatálya alatt követte el 2019. május 7. napján a lopás vétségét, majd alig több mint másfél hónappal később, 2019. június 23. napján az emberölés büntettének kísérletét, tehát alig több mint egy év leforgása alatt négy különböző bűncselekményt követett el. Kiemelte, hogy az élet elleni bűncselekmény kísérleti szakban maradása a vádlott javára súlytalannak tekintendő, hiszen a sértett hátráló védekezésének köszönhető, hogy csupán metszett sérülése keletkezett. Enyhítő körülményként ugyancsak súlytalan a vádlott önhibából eredő magatartásának eredményeként kialakult rossz mentális állapota. Felhívta a figyelmet a számban és nyomatékban túlsúlyban lévő súlyosító körülményekre. Kiemelte, hogy a vádlott olyan személyt támadott meg, és vágta volna el másodpercek alatt a nyakát, akit nem is ismert.

Mindezek alapján azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és hozzá igazodóan a közügyektől eltiltás tartamát emelje fel, egyebekben pedig hagyja helyben azt.

[5] A védő is előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását. Álláspontja szerint a törvényszék a történeti tényállást nem megfelelően állapította meg, mert a kamerafelvételeken nem látni kaszálo mozdulatot. A sértett úgy szerezte sérülését, hogy Terhelt1 kezét ellökte és e közben keletkezett kisebb, felületi sérülés a nyakán. Az a megállapítás, hogy ebből a cselekményből más körülmények között súlyosabb sérülés, életveszélyes állapot keletkezhett volna, pusztá spekuláció. Hivatkozott arra is, hogy a vádlottnak nem állt szándékában sérülést okozni, csupán megijeszteni akarta a sértettet. Érvelése szerint, amennyiben a vádlott ölési szándékkal lépett volna fel, nem hagyta volna abba a késsel történő támadást. Ezért indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság a vádlott vallomására alapítottan állapítsa meg a tényállást, a vádlottat könnyű testi sértés vétségében mondja ki bűnösnek, és ennek megfelelően a kiszabott büntetési tételt csökkentse.

[6] A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a bejelentett fellebbezését és annak írásbeli indokolásában írtakat változatlanul fenntartotta. Kiemelte, hogy a kísérlet megállapíthatóságának konjunktív feltételei közül hiányzik a szándékosság. Ezt alátámasztandó hivatkozott a kamerafelvételre, amelyen ő azt látta, hogy miközben a vádlott egyenesen előre tartott kézzel megy a sértett felé, a sértett hadonászott és eközben megüthette a vádlott kezét, aki így sérülést okozhatott neki. Érvelt azzal is, ha a vádlottnak ölési szándéka lett volna, akkor befejezte volna a cselekményt vagy súlyosabb sérülést okozott volna. Álláspontja szerint a bíróság ítélete feltételezésen alapul, és nem derítette fel azt sem, hogy a vádlott miért feldúlt állapotban jelent meg a helyszínen. Ezért elsődlegesen azt indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság állapítsa meg, hogy a vádlott nem követte el az emberölés büntetnének kísérletét, és a tényállás módosítása mellett a kiszabott büntetést enyhítse. Másodlagosan pedig az ítélet hatályon kívül helyezését kérte, mert álláspontja szerint a bíróság nem tett eleget a tényállásfelderítési kötelezettségének, figyelemmel arra, hogy többszöri indítványára sem történt meg a videofelvétel informatikus szakértővel történő kikockáztatása.

[7] A vádlott az utolsó szó jogán a fellebbezését fenntartotta, egyebekben csatlakozott a védőjéhez. Megismételte, hogy csak kitartotta a kést maga elé, mert félt, hogy verekedés lesz, és el akarta ijeszteni a sértettet. Rámutatott arra is, hogy a sértett nyaka a saját jóvoltából karcolódott meg. Hivatkozott rendezett családi háttérére és arra, hogy 2006. óta nem követett el bűncselekményt.

[8] Az ügyész, a vádlott és a védő által bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljeskörűen bírálta felül. Ebből következően a másodfokú bíróság vizsgálta az ügyben az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét.

[9] A Fővárosi Ítéltábla előzményként megállapította, hogy a Pest Megyei Főügyészség 2020. január 17. napján nyújtotta be a Budapest Környéki Törvényszékre az NF.1342/2019/27. számú vádiratát, amelyben Terhelt1 I. r. vádlottat emberölés büntettének kísérletével [Btk. 160. § (1) bekezdés], míg Terhelt2 II. r. vádlottat felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntettével [Btk. 339. § (1) és (2) bekezdés d) pont] vádolta. A Dunakeszi Járási Ügyészség 2020. január 9. napján nyújtotta be a Dunakeszi Járásbíróságra a B.358/2017/13. számú vádiratát, amelyben Terhelt1 vádlottat súlyos testi sértés büntettével [Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés], majd 2020. január 17. napján nyújtotta be B.544-11/2019. számú vádiratát, amelyben Terhelt1 vádlottat szabálysértési értékre, dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás vétségével [Btk. 370. § (1), (2) bekezdés b) pont bc) alpont] vádolta. A Budapest Környéki Törvényszék a 2020. április 2. napján kelt 17.B.6/2020/20. végzésével egyesítette a korábban a Dunakeszi Járásbíróságon 8.B.5/2020., valamint 8.B.9/2020. szám alatt lajstromozott ügyeket a Budapest Környéki Törvényszéken 17.B.6/2020. szám alatt folyamatban levő büntetőügyhöz. A fellebbviteli bíróság megállapította azt is, hogy Terhelt2 II. r. vádlott 2020. április 7. napján elhunyt, ezért a törvényszék a 2020. augusztus 11. napján véglegessé vált 17.B.70/2020/2. számú végzésével a garázdaság büntette miatt a II. r. vádlottal szemben indult büntetőeljárást a Be. 492. § (1) bekezdés c) pontja alapján megszüntette.

[10] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy a Budapest Környéki Törvényszék eljárása során a perrendi szabályokat nagyrészt megtartotta, hatályon kívül helyezésre okot adó abszolút, illetve relatív eljárási szabálysértésre egyik érdekelt sem hivatkozott. Ugyanakkor a másodfokú bíróság – a fellebbviteli főügyészség átiratában írtakkal egyezően - megállapította, hogy a törvényszék annak ellenére csak a tárgyaláson fogadta el a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát a Dunakeszi Járási Ügyészség B.544-11/2019. és B.358/2017/13. számú vádiratai tekintetében, hogy annak megtételére a 2020. október 21. napján megtartott előkészítő ülésen került sor. Eljárási szabálysértése az ügy érdemére kihatással azonban nem volt. Ugyanakkor a törvényszéknek a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadó végzése törvényes. Az elsőfokú bíróság a végzés meghozatala során körültekintően vizsgálta azt, hogy a vádlott beismerő nyilatkozatát a rendelkezésre álló bizonyítékok aggálytalanul alátámasztják-e. Megjegyzi a fellebbviteli bíróság, hogy az elsőfokú eljárás nagyon elhúzódott. A vádirat 2020. január 20. napján érkezett, az előkészítő ülés megtartására 2020. október 21. napján, az első tárgyalás megtartására 2021. december 1. napján került sor, az elsőfokú eljárás pedig 2021. szeptember 13. napján fejeződött be. Az eljárás elhúzódásához az is hozzájárult, hogy egy-egy tárgyalási napon csupán egy-egy eljárási cselekményt végzett a perbíróság.

[11] Az elsőfokú bíróság a tárgyalás során a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat betartotta, a vádlott és védője az eljárásban törvényes jogait maradéktalanul gyakorolhatta, az eljárásban résztvevő személyek – a vádlott, a tanúk és a szakértő – figyelmeztetése a törvényi előírásoknak megfelelően történt.

[12] A törvényszék az élet elleni bűncselekmény tekintetében az ítéleti tényállást mérlegelési jogkörében eljárva állapította meg. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállás maradéktalan tisztázására törekedett, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a fellelhető bizonyítékokat számba vette. Ennek keretében kihallgatta a vádlottat, aki részben ismerte el a bűncselekmény elkövetését. A tárgyaláson tett

vallomásában elismerte, hogy ő vágta meg a sértett nyakát, azonban tagadta, hogy azt szándékosan tette volna. Hivatkozott arra, hogy a sértett ütésre emelte a kezét és ekkor, mintegy védekezésképpen vágott felé, azonban megölni nem akarta. Ismertetett nyomozati vallomása szerint ugyanakkor tanú2 odaszólt neki, amire ő elővette a pillangókését és elkezdett vele hadonászni, hogy megjijessze tanú2t, azonban ekkor odalépett a sértett és ezért vághatta őt meg véletlenül. A vádlotti védekezés ellenőrzése és a tényállás tisztázása érdekében a törvényszék kihallgatta tanú1 sértettet, tanú4, tanú2, tanú6, tanú3 tanúkat, ismertette tanú7 és tanú5 tanú vallomását, meghallgatta az igazságügyi orvos szakértőt, aki fenntartotta írásban előterjesztett szakértői véleményét és akinek jelenlétében a tárgyaláson lejátszotta a kamerafelvételeket. Ismertette az érdemi okirati bizonyítékokat, különösen a szemle jegyzőkönyveket és azok mellékleteit, a rendőri jelentéseket, a lefoglalási jegyzőkönyveket, a sértett orvosi dokumentációját, az OMSZ bejelentést és az egyesített igazságügyi elmeorvos és pszichológus szakértői véleményt. Az elsőfokú bíróság az ítélete [23] bekezdésétől a [51] bekezdéséig ismertette, valamint egyenként és összességében értékelte a bizonyítékokat. Az elsőfokú bíróság meggyőző indokát adta annak, hogy Terhelt1 vádlott következetlen, egymásnak ellentmondó – és az eljárás egyéb adatai által cáfolt – vallomásaival szemben ítéleti tényállását miért tanú1 sértett és a tanúk vallomásaira, az igazságügyi orvosszakértői és egyesített elmeorvos és pszichológus szakértői véleményekre, a kamerafelvételekre és az ismertetett okirati bizonyítékokra alapította. Az orvosszakértői vélemény és a kamerafelvételek alapján kizárható volt az a vádlotti védekezés, hogy a sértett támadását próbálta így kivédeni, és egyben tényként megállapítható volt, hogy a vádlott a hátráló sértett nyakát egyetlen mozdulattal átvágta. Az orvosszakértő szerint a felvételen látható mozdulat megfeleltethető a bántalmazási mechanizmusnak, és a sértett hátrálása miatt nem sikerült a vádlottnak tanú1 létfontosságú nyaki szerveit átvágnia, amely a sértett azonnali halálát eredményezte volna. A sérülés ugyanakkor közvetlen életveszélyes állapotot nem eredményezett, gyógytartama 8 napon belüli volt. A perbíróság tehát mérlegelési jogkörében eljárva ítélete [13] bekezdésétől a [17] bekezdéséig marasztaló történeti tényállást állapított meg, illetve a [18] bekezdéstől a [21] bekezdéséig terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített a Dunakeszi Járási Ügyészség B.544-11/2019. és B.358/2017/13. számú vádiratainak tényállásaival egyezően.

[13] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata alapjául elfogadta.

[14] A vádlottnak és védőjének az élet elleni bűncselekményt érintően eltérő tényállás megállapítására és elsődlegesen felmentésre, másodlagosan hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezése nem alapos.

[15] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. E feltételek hiányában a Be. 594. § (2) bekezdése alapján a másodfokú bíróság nem értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat. A vádlott és védője fellebbezésében új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkozott, új bizonyítási indítványt nem tett, ezért a vádlottnak és a

védőnek a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül elsődlegesen a vádlott felmentésére, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett. A védőnek azt a bizonyítási indítványát, hogy a bíróság rendeljen ki informatikai szakértőt a kamerafelvételek képkockáinként történő rögzítésére, az elsőfokú bíróság elutasította, hivatkozva arra, hogy az ölési cselekményt megelőző cselekménysort tartalmazó felvétel kikockázása csupán az eljárás elhúzódását eredményezné, de a bizonyítást semmiben nem vitte volna előrébb. Ezen indokolással a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetért, hiszen maga a vágás a felvételen már nem látszik, hanem csak az azt megelőző cselekménysor. Az elsőfokú bíróság a ténybíróság, feladata és kötelessége, hogy a vád tárgyává tett tények szempontjából lényeges bizonyítékokat hiánytalanul, egyenként és összhatásában értékelje, amelynek eredményeként az ítéletben a vád tárgyává tett cselekmény történeti tényállását, valamint az elkövető személyével összefüggő, a cselekményére kiható, azt befolyásoló tényeket megállapítsa. Az ítéltábla álláspontja szerint e kötelezettségének a törvényszék eleget tett.

[16] A védőnek az eltérő jogi minősítés érdekében bejelentett fellebbezése sem alapos.

[17] Az irányadó tényállás alapján a törvényszék okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és nem tévedett az élet elleni bűncselekmény jogi minősítésekor sem. A fellebbviteli bíróság osztja a törvényszék ítélete [41]-[51] bekezdésében kifejtett jogi álláspontját.

[18] A 3/2013. Büntető jogegységi határozatban felállított szempontrendszer alapján a törvényszék gondosan vizsgálta azon tárgyi (objektív) és alanyi (szubjektív) körülményeket, amelyek alapján az elkövetői tudattartalom – a testi sértési avagy ölési szándék – megállapítható. Nem tévedett a törvényszék, amikor a vádlott ölési szándékára vont le következtetést. A vádlott önhibából eredő ittas (bódult) állapotban volt, a Legfelsőbb Bíróság III. Büntető elvi döntése értelmében, ha a cselekményt önhibából eredő ittas vagy bódult állapotban követik le, a cselekmény annak tárgyi oldalához képest minősülhet szándékos (vagy gondatlanságból elkövetett) bűncselekményként. Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott által használt eszközre (pillangókés), a támadott létfontosságú testtájékra (nyak), a támadás erejére, irányultságára figyelemmel Terhelt1 vádlott szándéka az élet kioltására irányult, ezért a cselekménye – a halálos eredmény elmaradása folytán – a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző emberölés büntettének kísérlete megállapítására alkalmas. Megjegyzi a fellebbviteli bíróság, hogy ugyan felszíni sérülés keletkezett, de csak azért, mert a sértett a támadás időpontjában hátralépett. A véletlenül múlt, hogy a végzetes eredmény nem következett be. Ezen körülményből arra kellett következtetni, hogy a vádlott a sértett halálának bekövetkezését kívánta, azaz egyenes szándékkal követte el a cselekményét, cselekménye befejezett kísérlet.

[19] A fellebbviteli bíróság is vizsgálta, hogy a vádlott jogos védelmi helyzetben volt-e. A Btk. 22. § (1) bekezdése szerint nem büntetendő az a cselekmény, amely a saját, illetve más vagy mások személye, javai vagy a közérdek ellen intézett, illetve ezeket

közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához szükséges. A másodfokú bíróság e körben maradéktalanul osztotta a törvényszék ítéletének [45] bekezdésében kifejtetteket. A vádlott nem hivatkozhatott alappal a jogos védelmi helyzetre, hiszen nem érte őt jogtalan támadás a sértett részéről (EH2019.01.B1.).

[20] A vádlott vagyon elleni és testi épség elleni bűncselekményeinek váddal egyező minősítése is törvényes. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének e két bűncselekményt érintően a Be. 562. § (4) bekezdése figyelembe vételével tett eleget.

[21] Az ügyész súlyosításra, a vádlott és védő enyhítésre irányuló fellebbezése nem megalapozott.

[22] A Budapest Környéki Törvényszék ítélete [52]-[57] bekezdésében helyesen sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket.

[23] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a cselekmény tárgyi súlyára, a vádlott alanyi bűnösségének fokára, valamint az enyhítő és súlyosító körülményekre figyelemmel a vádlottal szemben halmazati büntetésként végrehajtandó szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltás mellékbüntetését szabott ki. A büntetési tételkeret öt évtől húsz évig terjed, az irányadó középérték a Btk. 81. § (2) és (3) bekezdései alapján a Btk. 36. §-ra figyelemmel tizenkét év hat hónap. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az első fokon kiszabott 8 év szabadságvesztés büntetés és 8 év közügyektől eltiltás mellékbüntetés igazodik a vádlott személyiségében és cselekményében rejlő társadalomra veszélyességhez, a bűnössége fokához, az enyhítő és súlyosító körülmények számához és nyomatékához. A középértéket el nem érő büntetés kiszabása a vádlott megbánó magatartása, a sértett megbocsátása és a távoli kísérlet miatt helyes. Ezért a fellebbviteli bíróság, mivel e büntetés és mellékbüntetés együttesen alkalmas a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok eléréséhez, megfelelően szolgálja mind a speciális, mind a generális prevenciót, sem annak súlyosítására, sem annak enyhítésére nem látott törvényes lehetőséget.

[24] A szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján törvényesen került meghatározásra. Az elsőfokú bíróság a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján ugyancsak törvényesen rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátásról.

[25] A törvényszék a Btk. 87. § b) pontja alapján helyesen rendelkezett a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendeléséről, tekintettel arra, hogy a vádlott az élet és a vagyon elleni cselekményeit a Váci Járásbíróság 3.Bpk.354/2018/3. számú határozatával kiszabott, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés próbaideje alatt állva követte el.

[26] A törvényszék a Btk. 92. § (1) bekezdése alapján törvényesen rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, és a fellebbviteli bíróság ugyanezen törvényhely alapján rendelkezett az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a 2022. március 11. napjáig előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

[27] A Budapest Környéki Törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért az elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján – teljekörűen helybenhagyta.

[28] Az ítéltábla a Be. 574. § (1) és (2) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárás során kirendelt védő díjként felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[29] A Fővárosi Ítéltábla végzése a Be. 599. § (1) bekezdésén, valamint a Be. 605. § (1) és (4) bekezdésén alapul.

Budapest, 2022. március 11.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva s.k.

előadó bíró

Dr. Belovai Henriette s.k.

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 17.B.6/2020/130. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 6.Bf.372/2021/17. számú végzése folytán 2022. március 11. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2022. március 11.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke